

Rozhodnutí nejvyš. soudu v Brně ze dne 1. prosince 1925 č. j. Rv I 1343/25-1. R. v. z. s. Doležal.

Byl-li soudem první stolice povolen k zajištění berních nedoplatků záznam práva zástavního podle čl. III. uvoz. zák. k ex. ř. a usnesení toto bylo potvrzeno druhou stolicí, není mimořádný revisní rekurs přípustným. Příspěvek k čl. III. uvoz. zák. k ex. ř., § 78 ex. ř. a § 528 c. ř. s.

Mimořádný revisní rekurs soud první stolice vrátil jako nepřípustný podle §u 130 knih. zák.

K rekursu zrušil soud stolice druhé toto usnesení a uložil soudu první stolice, aby o revisní stížnosti podle zákona dále jednal, v úvaze, že jde o knihovní zápis, povolený v řízení upraveném zvláštními zákonnými předpisy, totiž dvor. dekrety z 18. IX. 1786 č. 577 Sb. z. s. a ze dne 24. X. 1806 č. 789 Sb. z. s., dekretem dvorské komory ze dne 11. IV. 1848 č. 1134 Sb. z. s. ve spojení s čl. III. úvod. zákona k ex. řádu, pro které jest použití všeobecného předpisu §u 16 nesporného patentu.

Nejvyšší soud, jemuž byly pak spisy předloženy k rozhodnutí, dovolací rekurs odmítl z těchto důvodů:

Jde o opatření za účelem zajištění berních nedoplatků po rozumu zvláštních předpisů jmenovaných v rozhodnutí soudu stolicí druhé.

Podle 2. odstavce čl. III. uvoz. zák. k ex. ř. šetřiti jest předpisů řádu exekučního, pokud podle těchto předpisů má platnost soudní řízení.

Platí tu proto i předpis §u 78 ex. ř. a §u 528 c. ř. s., podle nichž dovolací rekurs do souhlasných rozhodnutí nižších soudů není přípustným.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 6. října 1925 R I 690/25. Dr. Grešl.

Předmětem poznámek podle §u 36 instrukce pro uschovací úřad civilních soudů v Praze ze dne 15. XI. 1849 č. 7219 mohou být jen práva co do existence a objemu nesporná.

V pozůstalostní věci V. R. složil advokát dr. A. T. v soudní uschování vkladní knížku a hotovost a žádal zároveň, aby bylo při této složené hotovosti poznamenáno, že na ní vázne zákonné zástavní právo pro pohledávku jeho z právního